

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 129. Quid notandum sit circa errores supplicæ vel Rescripti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

Dispensatio matrimonialis in consanguinitate vel
affinitate pro pauperibus, Romæ.

Imperiales

In 2. gradu æquali ex copula licita	-	14
in 2. ex copula illicita	- - -	$3\frac{1}{4}$
in 3. & 2.	- - -	5
in 3. æquali	- - -	4
in 3. & 4.	- - -	$3\frac{1}{2}$
in 4.	- - -	3
pro cognatione spiritali	- - -	4
super impedimento publicæ honestatis		$2\frac{1}{2}$

super proclamationibus - - - $1\frac{1}{4}$
super interstitiis & extra tempora pro arctatis,
vel pro necessitate Ecclesiæ, gratis, etiam quo-
ad scripturam.

Cæteræ quoque expeditiones & rescripta
concernentia sacros Ordines, gratis.

Pro Dicitibus vel Nobilibus dispensandis.

Scuta

In 2. gradu, quando copula præcessit	540
in 3. & 2. gradu sine causa	530
cum causa	45
in 3. gradu cum causa	30
sine causa	280.

Hec, uti antè notavi, variant, pro varietate pecuniæ &
temporum. Ubique debet notari, cujus diocesis
sint oratores, & si ecclesia, cujus sunt Parochia-
ni, sit exempta, addi debet, nullius diocesis.

Q. 129. Quid notandum sit circa errores supplicæ 933.
vel Rescripti. R. S. 1. Si Episcopus dispensarit,
pro quo erat communis error, quòd dispensare
posset,

or.
dii
oix
VIII

posset, aut tantum error in Episcopo dispensante, aut dubium de causa &c. quid tum sit tenendum dixi n. 843. & 896.

934. §. 2. Si Titius Subdiaconus vel Monachus sine causa à Papa dispensetur ad ineundum Matrimonium, validè contrahit, quia secundum dicta n. 583. votum solenne solo Jure humano dirimit, & dispensatio in tali impedimento etiam absque causa à Papa data est valida, ut constat ex dictis l. 1. n. 796. attamen Titius pergit obligari ad castitatem, unde debitum petere non potest, sed tantum reddere, quia dispensatio in hoc voto fuit irrita, *Sanch.* l. 8. d. 8.

935. §. 3. Huc pertinet solutio sequentis casus: Titius & Caja affines in 2. gradu, sollicitant dispensationem Romæ per Sempronium, qui nesciat de causis, petit, an invicem habuerint carnale commercium: Affirmat Titius, sed intelligit de osculis, tactibus &c. postmodum reflectens se, monet Sempronium de non habita copula: Sempronius respondet, sit bono animo proximè adfuturam dispensationem: Titius & Caja confidentes de dispensatione secutura habent copulam: *Queritur*, an vi dispensationis obtentæ per supplicam, in qua pro causa sollicita dicebatur, quòd se carnaliter cognoverint, possint contrahere. R. negativè, si copula facta post præsentationem supplicæ factæ Pontificis hujus annutum, *Sanch.* De Matr. l. 8. d. 30. De just. l. 1. c. 6. à n. 301. quia preces oblatæ non nitebantur veritate, & cum Papa moveretur in causâ, debebat causa adesse, quando annutum. Hinc etiam *Tambur.* quamvis censeat sufficere quòd causa adfit, quando per Commissarium dispensatio, tamen excipit, si pro motivo allegato

tur copula, quæ debuit fuisse, dum Papa annuit, ne alias detur ansa peccandi. Plura dixi l. 1. c. 1. §. 808. circa tempus, quo verificari debet causa, ob quam dispensatur.

§. 4. Dixi n. 913. non valere, si pro affinitate scribatur consanguinitas, si tamen reipsa fuisset affinitas, & etiam in supplica scripseris affinitatem, in Rescripto autem per errorem poneretur consanguinitas, valeret secundum dicta l. 1. n. 810. quod etiam tenet *Krim.* n. 2211. contra alios, quia lecta supplicâ, quæ exprimebat affinitatem. Papa annuit petitioni, ergo reipsa voluit in affinitate dispensare, *Gob.* n. 639. *Krim.* à n. 2149. Nec exequens excedit fines mandati, quia agit secundum intentionem mandantis sibi sufficienter cognitam. Retuli etiam plures l. 1. n. 810. dicentes non obstare, si etiam in supplica erratum sit in nomine personæ, pro qua petebatur dispensatio, vel etiam in nomine Dicecesis seu Ordinarii, ad quem dirigebatur: sed *Krim.* n. 2209. cum *Kerchne* n. 244. ista intelligit, si non in supplica, sed tantum in Rescripto quoad ista sit erratum. Et n. 1250. dixerat non obstare, si in supplica petebatur *ob incompetentiam doris sponsi*, & in Rescripto ponatur *sponsæ*. Et universaliter notat *De Justis* l. 1. c. 6. n. 158. ex decisionibus Rotæ, tenorem Rescripti esse regulandum ex tenore supplicæ, quia omnis concessio Principis regulatur à petitione subditi. Et docet etiam *De Justis* l. 1. c. 4. n. 56. vitari dispensationem in forma pauperum, si erretur in prænomine Oratorum, quia alias posset fieri fraus & damnum Officialibus Curie. Notat etiam *Corrad.* l. 7. c. 5. à n. 25. contra *Sancti* l. 8. d. 35. n. 5. si Oratores sint diversæ diocesis, ex stylo Curie

or.
dii
oix
VIII

Curia debere apponi utriusque dicecesin, quia Rescriptum dirigi solet ad Ordinarium sponsum, qui alias non resciretur.

937. §. 5. Si in supplica pro causa allatum sit hoc tantum, quod sequentur alioqui gravia scandala; in Rescripto autem ponatur, quia sequentur alioqui gravia scandala, & periculum vitæ alterutri, non est opus, ut utraque causa, sed sufficit, si prima allegata verificetur, uti tenent Sanchez & alii cum *De Justis* n. 260. ac resolverunt duo Doctores alii mecum; dispensans enim fuit motus causâ allegatâ, & ex stylo Curia, vel formulæ, vel errore scribebantium additur istud alterum: hinc in dicecesi aliqua vicina, si causa sufficiens sit allegata, quamvis in Rescripto sit ommissa, & alia causa allegata, quæ hic non verificetur, nihilominus pergunt, quia putant dispensantem fuisse motum causâ allegatâ, & dispensare voluisse, quod autem scriptor aliam expresserit, putant ad rem non facere.

938. Q. 130. *Quomodo sint intelligenda verba Rescriptorum.* R. §. 1. Quando conceduntur Indulgentia, quomodo ea tunc intelligenda sint, exponit Gob. in *Exp. tr.* 3. à n. 637. Quomodo, quando dispensatur circa ætatem pro Ordinibus, habet idem Gob. tr. 8. à n. 722. Quomodo intelligenda sint clausulæ in dispensationibus matrimonialibus, explicat idem Gob. in *Quinario tr.* 5. c. 37. f. 5. *Paulus Leonis* in praxi ad litteras *Pænitentiariæ.* Tambur. *De Matr.* tr. 2. c. 12. & seqq. *Pyrrhus Corrad.* in praxi dispensationum Apostolicarum. *Rosa* De executionibus litt. Apost. pauca tamén & sapius occurrentia breviter annoto.

939. §. 2. Non omnia Rescripta constant iisdem verbis, unde ad executionem procedendum non